

Uskoro postajem srednjoškolka

Bliži se kraj školske godine, a to znači jedna od najtežih odluka osmaša – odabir škole. A s obzirom na to da sam ja osmašica ispričat ću vam kako to izgleda iz moje perspektive.

Na početku godine sve je izgledalo super. Mi smo najstariji na školi i još je samo jedna školska godina do odlaska u srednju školu. No, ulaskom u osmi razred svi te počinju ispitivati što misliš dalje ili koju ćeš srednju odabrati, gimnaziju ili neku strukovnu školu. I onda kreće ispitivanje bivših osmaša za mišljenje za pojedine škole, zbrajanje bodova, pregled ocjena i sve više ispitivanja i ispitivanja o nekoj školi. Onda je tu i mišljenje tvojih roditelja koje ti može pomoći i odmoći. Oni naravno žele sve najbolje za nas, ali ni oni ponekad ne znaju sve. To nam još više otežava situaciju. Usprkos tome tu su i ocjene, pritisak na svaki predmet jer svaki može biti bitan. Jedan od strahova su i prijatelji, hoće li koji od tvojih prijatelja iz osnovne škole ići s tobom u razred i kakvi će biti novi prijatelji.

Još malo i dolazi kraj osmog razreda. Nedostajat će mi društvo iz osnovne škole, ali nadam se da ću ih sve vidjeti u srednjoj školi. O točnom odabiru škole još ne znam. Vjerojatno će biti gimnazija. Čula sam puno dobrih, ali i loših strana. Cijelu godinu provela sam na stranica za izračunavanje bodova. Nadam se da će sve ispasti dobro i da će m se nova škola, prijatelji i naravno učitelji svidjeti.

Patricija Jadanić, 8.b

Pazi da ne ideš malen ispod zvijezda

Svaki čovjek je donesen na svijet da ga promijeni, da ga poboljša, da budu zapamćen po nečemu. No, nisu svi uspješni. Neki su manje uspješni, a neki uspješniji. Da pojednostavim ovo, jer sigurno ste već zbunjeni. Znači, prije nego čovjek ode u nebo, među zvijezde služiti Bogu, mora ostaviti trag jer svatko želi biti po nečemu zapamćen. A sada, kako da to ostvarim? Kako ću ostati drugima u sjećanju? Prije svega, možemo biti zapamćeni kao dobra ili loša osoba. Mi želimo biti zapamćeni kao dobra osoba, pa počnimo.

Kako da to ostvarim? Neće biti lagano, ali vratimo se na početak. Svako dijete je rođeno u prosječnoj obitelji... Stop! Nisam mislio na početak našeg života, nego tamo ostvarenje ove teme započinje. Škola. Kao što znamo, da bi našli dobar posao trebamo završiti školu s dobrim ocjenama. To je prvi korak. Učenje. Da bi ovo uspjelo potrebno je provesti mnogo vremena za knjigom. Znam, znam. To je dosadno. Ali bez učenja nema budućnosti. Sljedeći korak, korak dva, točka dva... Svejedno. Posao. Trebamo se zaposliti, odnosno tražiti posao u području koje nas zanima i taj posao treba biti dobro plaćen. I pogledajmo kako daleko smo već stigli. Imamo super posao, odličnu plaću, prosječnu kuću i tako dalje.. Ali, nedostaje jedna stvar koja je ujedno i treći korak. Mašta. Trebamo imati mašte da bi ostvarili što želimo li izumili nešto novo, nešto što svijet još nije vidio, nešto što će promijeniti svijet, ali u dobrom smislu.

I evo nas ponovno, no ovoga puta svijet nas pamti jer smo ga poboljšali. Nije nam ostalo mnogo vremena, ali ostavili smo trag. Uspjeli smo. Koji je zaključak? Zaključak je taj da ako želimo postići svoj cilj, trebat ćemo uložiti mnogo truda. Gotovo sam zaboravio ovo spomenuti. Nisu važne samo ocjene, nego i postupci koje činimo. Zapamti, djela čine čovjeka!

Matija Đekić, 8.a

Uskoro postajem srednjoškolka

Ne mogu vjerovati da sam već osmi razred! Osnovna škola prošla je brže od očekivanog.

Na jesen krećem u srednju školu. Jako sam uzbuđena. Naravno da će mi nedostajati neki prijatelji, ali ću u srednjoj školi steći puno novih. U osnovnoj školi bilo je zabavno ali ponekad stresno i dosadno. Jednostavno nakon osam godina u istoj školi dosadi vam ta okolina. Za mlađe imam par savjeta. Počnite učiti od početka godine jer ćete na kraju imati brdo ispita. Nemojte se svađati s učiteljima jer neki ne gledaju samo znanje. Zatražite pomoć od drugih ako bilo što trebate.

Ja želim ići u gimnaziju. To će biti novi početak. Još ne znam što me čeka. Vjerujem da će biti stresno i možda zabavno. Nažalost, morat ću ustati rano jer vlak kreće u šest sati. Možda je čudno, ali jedva čekam upoznati nove učitelje. Odlično je što poznajem neke učenike iz drugih škola koji bi mogli ići sa mnom u razred jer se teže upoznajem s drugima. Jedino što me muči jest hoće li mi biti žao što sam odabrala tu školu.

Sretna sam jer znam da svi moji prijatelji prolaze isto što i ja.

Marta Sever 8.b